

# РЕШЕНИЕ

№ 1480

гр. София, 04.03.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова**

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова**  
**Антоанета Аргирова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **10810** по описа за **2012** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 143 от 02.07.2012 г. по НАХД № 15797/2011 год. на Софийски районен съд (СРС), НО, 101-ви състав, е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-13865/20.06.2011 год., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите. С НП на основание чл. 222 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на [фирма] е наложена административно наказание „имуществена санкция” в размер на 700 лева за нарушение на чл. 127, ал.3 от ЗЗП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на санкционираното дружество, в която се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът твърди, че НП е бланкетно и немотивирано. Същият сочи, че е налице наличие на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН - маловажност на нарушението, а освен това липсват и мотиви относно размера на наказанието. Моли съдът да отмени обжалваното съдебно решение и НП.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като

неоснователна. Моли да се потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Прокурорът намира, че касационната жалба е неоснователна и обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София град, XI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В решението въззивният съд е приел, че от събраните по делото доказателства е установено, че на 06.04.2011 г., от служители на КЗП е извършена проверка в магазин ТОП-ШОП в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. Същата е извършена по жалба от К. В., постъпила в КЗП на 01.04.2011 г. относно рекламация на уред за добро чуване „М. Иър”. Установено е, че рекламацията на потребителя В. не е била описана в регистъра на рекламациите, а също така и в електронния регистър на предявените рекламации, за които се извършва замяна с нов продукт.

Резултатите от проверката са отразени в Констативен протокол № К-103528/06.04.2011 г. С протокол за проверка на документи № 27998/12.04.2011г. на основание чл. 193, т.2 от ЗЗП е дадено нареждане за документи преведени на български език - доставната фактура и декларацията за съответствие. Нареждането е спазено, като от страна на търговеца са представени копие от протокол за споразумение № 80/06.04.2011г., регистър на предявените рекламации – копие на страницата, на която е описана първата рекламация на потребителката; становище по жалбата; декларации за съответствие и доставната фактура.

За констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 3 от ЗЗП е съставен АУАН № К-13865/12.04.2011 г. Въз основа на него е издадено Наказателно постановление № К-13865/20.06.2011 г., издадено от директора на Регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П. и Б. към Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 700 лева.

Установената от Софийския районен съд фактическа обстановка се потвърждава от показанията на свидетелите Е. Ц. - актосъставител и К. В., както и от писмените доказателства, приложени към делото.

Въззивният съд е потвърдил оспореното наказателно постановление като е приел, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установяват по безспорен начин извършеното нарушение.

Решението е правилно, постановено е в съответствие с материалноправните разпоредби и при спазване на процесуалните правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното наказателно постановление, тези на чл. 57 от ЗАНН. Районният съд е разгледал подробно изложените от жалбоподателя

възражения за допуснати съществени процесуални нарушения като е направил обоснован извод за тяхната неоснователност. Изложените от въззивния съд аргументи изцяло се споделят от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Съгласно разпоредбата на чл. 127, ал. 3 от ЗЗП, при предявяване на рекламация, търговецът или упълномощено от него лице са длъжни да я опишат в регистъра. В случая, при проверката е установено, че направената рекламация от 30.03.2011 г. от св. В. не е отразена в регистъра. Последното се установява, както от свидетелските показания на същата, така и от представените от търговеца извлечения от регистъра на предявените рекламации. Касационната инстанция напълно споделя направения извод на СРС, че безспорно е извършено административно нарушение от страна на търговеца и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическото лице.

Неоснователно е и възражението, че СРС не е направил преценка относно възможното приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, както и за липсата на мотиви относно размера на наказанието. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай, представлява преценка за законосъобразност на наложеното наказание и се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Съгласно чл. 222 от ЗЗП за неизпълнение на чл. 127 от закона на едноличните търговци се налага имуществена санкция от 500 до 3 000 лв. Нарушението е формално, като от страна на касатора не са установени обстоятелства, нито наведени доводи, които да доведат до извод за малозначителност на извършеното административно нарушение.

Касационната инстанция намира, че оспореното решение не страда от пороците, съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 1 от НПК, представляващи основания за отмяна, поради което като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения, като е достигнал до извода за законосъобразност на НП, Софийски районен съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 143 от 02.07.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101- ви състав по НАХД № 15797/2011г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

